

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разглежда докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110208467 по описа за 2023
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на М. И. И., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 22-4332-000096/27.01.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП, СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 174 ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП, извършено в условията на повторност, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1500, 00 /хиляда и петстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 /осемнадесет/ месеца; на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 1 и 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева и на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 3 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева.

С жалбата се прави искане за отмяна на наказателното постановление. Оспорва се приетата в АУАН и НП фактическа обстановка. Излагат се съображения, че на посочената в АУАН и НП дата жалбоподателят не е управлявал моторно превозно средство, а единствено е слязъл до паркирания автомобил, за да вземе забравено зарядно устройство, при което му била извършена проверка от органи на ОПП - СДВР. Твърди се, че служителите на ОПП – СДВР не са предоставили възможност на жалбоподателя да им представи изисканите от тях документи, въпреки че въззивникът е обяснил, че документите са в дома му и е предложил да ги донесе. В обобщение се

твърди, че жалбоподателят е наказан за административно нарушение, което не е извършил. Твърдят се и процесуални нарушения при съставяне на АУАН, като се навежда, че актът не е бил предявен на жалбоподателя и препис от него не му е бил връчен. Изтъква се, че в наказателното постановление неправилно е посочен броя на оставащите на жалбоподателя контролни точки.

В съдебно заседание жалбоподателят М. И., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. К. Д. от САК, който пледира за отмяна на наказателното постановление по доводите в жалбата. В допълнение изтъква, че от събраните в съдебното следствие доказателства не се установява доверителят му да е извършил нарушенията, за които е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Счита, че показанията на полицейските служители не следва да бъдат кредитирани, тъй като в тях се констатира множество противоречия. Твърди и процесуални нарушения, тъй като с наказателното постановление въззивникът И. е наказан за различно нарушение от описаното в АУАН. На следващо място изтъква и че е налице несъответствие между описанието на нарушението по пункт първи в НП, посочената като нарушена материалноправна разпоредба и приложената санкционна норма.

Наказващият орган - Началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата. В съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка са изпратени в съда, е наведено възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Въззивната жалба е допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, от легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН - видно от разписка на гърба на наказателното постановление, същото е връчено лично на жалбоподателя на 23.05.2023 г., а жалбата е подадена на 01.06.2023 г., поради което следва да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. И. И. с ЕГН ***** е правоспособен водач на МПС с придобити категории АМ и В, като притежава СУМПС № xxxxxxxxxxxx, издадено на 24.04.2019 г. от СДВР със срок на валидност до 24.04.2029 г.

С НП № 20-1158-002537/30.06.2020 г., издадено от началник – сектор към ОДМВР – Перник, за нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП – затова, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда до 0, 8 на хиляда включително, а именно с концентрация на алкохол в кръвта 0, 71 на хиляда, на основание чл. 174 ал. 1 т. 1 ЗДвП на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500, 00 /петстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Наказателното постановление било връчено на въззивника на 20.07.2020 г., не било обжалвано и влязло в сила на 28.07.2020 г.

През нощта на 07.01.2022 г. на територията на град xxxxxxxxxxxxxx и село Световрачане се провеждала специализирана полицейска операция във връзка с контрол спазване на правилата за движение по пътищата и по-конкретно за проверка на водачи за употреба на алкохол и наркотични вещества. В тази връзка и свидетелите Б. Г. и Н. З. – и двамата на длъжност „младши автоконтролър“ в СДВР, ОПП, назначени като автопатрул, изпълнявали служебните си задължения по контрол спазване на правилата за движение по пътищата.

Жалбоподателят М. И. И. управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „318 И“ с рег. № СВ7913СА по бул. „Околовръстен път“, когато автомобилът бил възприет от свидетелите Г. и З.. На свидетелите направило впечатление, че автомобилът криволичел по пътя и предприели действия по спирането му като подали светлинен сигнал и последвали автомобила. Управляваният от жалбоподателя лек автомобил продължил движението си по ул. „xxxxxxxxxxxx.“ в гр. xxxxxxxxxxxxxx с посока на движение от ул. „xxxxxxxxxxxx“ към ул. „xxxxxxxxxxxx“. Жалбоподателят спрял автомобила пред дома си на № 9 на ул. „xxxxxxxxxxxx.“ и полицейските служители предприели извършване на проверка. Свидетелите Г. и З. изискали жалбоподателя да им представи свои и на автомобила документи, но въззивникът не им предоставил нито лична карта, нито СУМПС и контролен талон към него, нито свидетелство за регистрация на автомобила, част II. Жалбоподателят поискал полицейските служители да му предоставят възможност да влезе в дома си и да им предостави изисканите документи, но свидетелите не му предоставили тази възможност. Свидетелите Г. и З. предложили на жалбоподателя лице от домакинството му да му донесе

документите, но жалбоподателят продължил да настоява той да влезе в дома си, за да им ги донесе. Поради съмнения, че водачът е употребил алкохол, полицейските служители предприели действия да го тестват за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инв. номер 0144, но жалбоподателят отказал да бъде тестван.

Тъй като жалбоподателят не представил документ за самоличност, полицейските служители го задържали на основание чл. 72 ЗМВР поради невъзможност да се установи самоличността му. Тъй като жалбоподателят оказал съпротива при ареста, на място бил повикан и друг екип на СДВР, който да окаже съдействие на служителите на ОПП – СДВР.

Полицейските служители транспортирали жалбоподателя М. И. до 02 РУ – СДВР, където се снабдили със справка от АИС БДС за установяване самоличността му. Свидетелят Н. З. съставил талон за медицинско изследване № 087066/07.11.2022 г. с указание жалбоподателят да се яви в МБАЛ „Света Анна“ за извършване на медицинско и химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта му в срок от 45 минути от връчването на талона. Талонът бил връчен на жалбоподателя на 07.01.2022 г. в 02:40 часа, но въззивникът отказал да подпише екземпляра от талона и отказът му бил удостоверен с подпис на един свидетел – Р.М. – също служител на СДВР. Във 02 РУ – СДВР свидетелят Б. Г. съставил и АУАН серия „АД“, бл. № 033806/07.11.2022 г., с който повдигнал против въззивника И. административнонаказателно обвинение за три нарушения на ЗДвП – затова, че жалбоподателят отказва да бъде тестван с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инв. номер ARNA - 0144 за употреба на алкохол, което свидетелят Г. квалифицирал като нарушение на чл. 174 ал. 3 т. 1 ЗДвП; затова, че не представя СУМПС и контролен талон, което актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП, както и затова, че не представя свидетелство за регистрация на МПС част II, което свидетелят Г. квалифицирал като нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП. Актът за установяване на нарушенията бил съставен в присъствието на свидетеля Н. З., бил подписан от съставителя и свидетеля и бил предявен на жалбоподателя. Последният отказал да подпише АУАН, но описал в него възраженията си, като оспорил фактическата обстановка, изложена в акта. Отказът на жалбоподателя да подпише акта бил удостоверен отново с подписа на свидетеля Р.М..

След това свидетелите Г. и З. транспортирали жалбоподателя до УМБАЛ „Света Анна“, където въззивникът предоставил биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта му, при което с протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта била установена концентрация на алкохол в кръвта 0, 93 ‰.

Във връзка със събитията от нощта на 07.01.2022 г. на ул. „xxxxxxxxxxxx.“ пред № 9 против жалбоподателя М. И. в СРС бил внесен обвинителен акт по обвинение за извършено престъпление по чл. 325 ал. 2 вр. ал. 1 НК, въз основа на който било образувано НОХД № 7120/2022 г. по описа на СРС, НО, 95 състав.

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН не постъпили допълнителни възражения срещу АУАН серия „АД“, бл. № 033806/07.11.2022 г..

На 27.01.2022 г. Д.Д. - началник - сектор в ОПП, СДВР, издала обжалваното Наказателно постановление № 22-4332-000096/27.01.2022 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 174 ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП, извършено в условията на повторност, било наложено административно наказание "глоба" в размер на 1500, 00 /хиляда и петстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 месеца; на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 1 и 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП му било наложено административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева и на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 3 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП му било наложено административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите Б. Г. и Н. З., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК – талон за медицинско изследване № 087066/07.11.2022 г., АУАН серия „АД“, бл. № 033806/07.11.2022 г., Наказателно постановление № 22-4332-000096/27.01.2022 г., протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта лаб. № 0296/11.01.2022 г., протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, 2 броя покани за

доброволно изпълнение, докладна записка от свидетеля Г. от 07.01.2022 г., справка – картон на водача, заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи, акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, отговор от ОДМВР – Перник изх. № УРИ 313000-11312/01.08.2023 г., заверен препис на НП № 20-1158-002537/30.06.2020 г., издадено от началник – сектор към ОДМВР – Перник, разпечатка по картон на НП № 20-1158-002537/30.06.2020 г., издадено от началник – сектор към ОДМВР – Перник от АИС – АНД, отговор от СРС, НО по НОХД № 7120/2022 г. изх. № 63329/26.07.2023 г. ведно с препис от обвинителен акт, отговор от МВР, Дирекция „Вътрешна сигурност“ рег. № 785500-9206/14.11.2023 г.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите Г. и З., които са еднопосочни, последователни и изцяло кореспондират на писмените доказателства. В свидетелските показания на двамата свидетели, противно на доводите на защитата, съдът не констатира съществени противоречия, които да дават основание за дискредитирането им. Свидетелите имат съхранен спомен, че първоначално са възприели автомобила на бул. "Околовръстен път" и са го последвали до мястото, където водачът е паркирал. И двамата свидетели имат категоричен спомен, че водачът е отказал да му бъде извършена проба с техническо средство за употреба на алкохол, както и че е разполагал с никакви документи у себе си и е искал полицейските служители да му разрешат да влезе в дома си, за да си ги вземе. Както свидетелят Г., така и свидетелят З., имат ясен спомен, че са задържали водача и са го транспортирали до болнично заведение, където той е дал кръвна проба за извършване на медицинско и химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта. Свидетелите дават напълно еднопосочни показания и затова, че са предприели проверка на автомобила, тъй като движението му се е сторило съмнително на полицейските служители.

Съдът цени с доверие и писмените доказателства, които прецени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни на гласните доказателствени средства. Въз основа на писмените доказателства съдът формира и изводите си за компетентност на актосъставителя и на наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи , видно от писмените доказателства по делото. Видно от заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, полицейските органи, заемащи длъжност "младши автоконтрольор" в СДВР, са оправомощени да осъществяват контролна дейност по ЗДвП и да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. Ето защо съставилият АУАН Б. Г., заемащ длъжност "младши автоконтрольор" в СДВР, ОПП, разполага с материална и териториална компетентност да състави АУАН за извършено нарушение на ЗДвП. Отново от приетата като писмено доказателство заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, се установява, че началникът на сектор "Административно обслужване" към ОПП - СДВР, е оправомощен да издава наказателни постановления за нарушения на ЗДвП на обслужваната територия. От акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. и заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи се установява, че издалата наказателното постановление старши инспектор Д.Д. заема длъжност началник на 03 сектор "Административно обслужване" към ОПП, СДВР, поради което и разполага с материална и териториална компетентност да издаде обжалваното наказателно постановление.

При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са спазени сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН .

АУАН е съставен при спазване изискванията на чл. 40 ЗАНН и на чл. 43 ЗАНН - в присъствието на свидетеля Н. З., който е и очевидец на нарушенията. АУАН е подписан от съставителя и свидетеля. Не се споделят възраженията на жалбоподателя за нарушения при съставяне на АУАН, тъй като АУАН не му бил предявен и не му бил връчен препис. Установява се, че АУАН е бил предявен на жалбоподателя, но И. е отказал да го подпише, както и е отказал да подпише разписката, удостоверяваща връчване на препис от акта. Отказът му е удостоверен с подписа на един свидетел при спазване разпоредбата на чл. 43 ал. 2 ЗАНН, а именно с подписа на Р.М., също служител в ОПП - СДВР. Оплакванията на жалбоподателя, че АУАН не му е предявен и връчен, изглеждат още по-несъстоятелни предвид и на това, че в

АУАН жалбоподателят е вписал възраженията си, което сочи категорично, че се е запознал със съставения акт за установяване на административно нарушение.

По отношение на нарушението по пункт първи от наказателното постановление:

По отношение нарушението по пункт първи от наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя отмяна на наказателното постановление в тази част. Липсва съответствие между нарушението, описано в АУАН, и нарушението, за което И. е санкциониран с издаденото наказателно постановление, като с наказателното постановление административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение, за което не му е било повдигнато обвинение с АУАН. Така с АУАН по отношение на въззивника е образувано административнонаказателно производство за нарушение на чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП, описано по следния начин: "водачът отказва да бъде изпробван с техническо средство Alkotest Dreger 7510 с № ARNA - 0144 за употреба на алкохол". С наказателното постановление обаче административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП, извършено в условията на повторност - затова, че повторно управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително, като в обстоятелствената част на наказателното постановление са описани както отказът на водача да бъде изпробван с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта, така и че с протокола от химическото изследване е установена концентрация на алкохол в кръвта от 0, 93 промила. Така с АУАН против въззивника е образувано административнонаказателно производство затова, че е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол, а с наказателното постановление му е наложено наказание затова, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 0, 5 промила до 1, 2 промила, при това извършено в условията на повторност. Обстоятелството, че с наказателното постановление жалбоподателят е административно наказан за нарушение, което не му е било предявено със съставения АУАН, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяна на наказателното постановление в тази част. Следва да се посочи и че жалбоподателят И. не е осъществил административното нарушение по чл. 174

ал. 3 пр. 1 ЗДвП. Цитираната разпоредба предвижда ангажиране административнонаказателната отговорност на онзи водач, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Т.е. нарушението по чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП е осъществено тогава когато водачът откаже проба с техническо средство, но и след това не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване. Липсва осъществен състав на нарушение по чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП тогава когато водачът откаже проба с техническо средство, но след това изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване. В настоящия случай с категоричност се установи, че жалбоподателят И. е отказал да бъде тестван с техническо средство за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, но след това, когато е бил транспортиран от полицейските служители в УМБАЛ "Света Анна" е предоставил биологични проби за установяване употреба на алкохол, на основание на което и съгласно представения протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта лаб. № 0296/11.01.2022 г. при жалбоподателя е установена концентрация на алкохол в кръвта от 0, 93 промила. Предвид горното и тъй като въззивникът е предоставил биологични проби за извършване на медицинско и химическо изследване, той не е осъществил състава на нарушението по чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП. В конкретния случай е следвало наказващият орган да прекрати административнонаказателното производство в частта досежно нарушението по чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП и доколкото към момента, в който наказващият орган се е произнесъл с издаване на наказателно постановление, не е бил изтекъл тримесечният срок по чл. 34 ал. 1 ЗАНН, е следвало да върне преписката с указание да бъде съставен АУАН за нарушението по чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП. Като не е сторил това обаче и като е издал наказателно постановление за нарушение, различно от описаното в АУАН, наказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяна на наказателното постановление досежно нарушението по пункт първи.

При този извод само за пълнота следва да се посочи, че не са основателни възраженията на жалбоподателя за несъответствие между посочената като нарушена разпоредба в НП и приложената санкционна норма. За нарушението по чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП наказващият орган правилно е определил наказанието на основание разпоредбата на чл. 174 ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП, която предвижда, че на водач, който повторно управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 0, 5 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително, се налага лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от една до три години и глоба от 1 000, 00 лева до 2 000 лева.

По отношение на нарушенията по пункт втори и трети от наказателното постановление:

Както в АУАН, така и в НП, при това при пълна идентичност са описани всички елементи от състава на нарушенията, посочени са обстоятелствата по извършването им и нарушените разпоредби. Съгласно чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи СУМПС от съответната категория, а според чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП водачът следва да носи и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

В случая от събраните доказателства се установи по несъмнен и категоричен начин, че жалбоподателят И. е нарушил чл. 100 ал. 1 т. 1 и чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП, като не е носил у себе си нито СУМПС, нито свидетелството за регистрация на управлението от него автомобил.

Не се споделят възраженията в жалбата, че жалбоподателят не е имал качеството водач на МПС и не е управлявал автомобила, а единствено е отишъл до него, за да вземе останало в него зарядно устройство. От показанията на свидетелите Г. и З. се установява, че те са възприели автомобила по време на движение на бул. "Околовръстен път" и са го последвали до ул. "xxxxxxxxxxxx." в гр. xxxxxxxxxxxxxxxx, където жалбоподателят е паркирал пред № 9. Свидетелите Г. и З. са категорични и че са следвали автомобила през цялото време от момента, в който са го възприели да се движи по бул. "Околовръстен път" до спирането му пред № 9 на ул. "xxxxxxxxxxxx." като са имали постоянен визуален контакт с него. И двамата свидетели са единодушни и по отношение на това, че в автомобила не е имало други лица. Ето защо съдът намира, че на посочените в АУАН и

НП дата и място жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство и като водач на такова е имал задължението по чл. 100 ал. 1 т. 1 и т. 2 ЗДвП да носи СУМПС и свидетелство за регистрация на автомобила.

Свидетелите Г. и З. са напълно единодушни и по отношение на това, че при извършената проверка жалбоподателят не им е предоставил никакви документи. Ето защо съдът намира, че се доказва, че въззивникът е осъществил от обективна страна състава на нарушенията по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП и по чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП.

Следва да се посочи, че разпоредбите на чл. 100 ал. 1 т. 1 и т. 2 ЗДвП са изрични и императивни, че водачът е длъжен да носи СУМПС от съответната категория и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. Т.е. документите следва да се намират у него, така че водачът да е в състояние да ги представи в случай на извършена проверка, а не да се намират на разположение в дома му или дори друго лице да е в състояние да му ги осигури, ако конкретният водач бъде спрял за извършване на проверка от органите на МВР.

Жалбоподателят е осъществил нарушенията по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП и по чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП и от субективна страна, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на поведението си - че управлява МПС, без да носи със себе си СУМПС и свидетелството за регистрация на автомобила.

Предвид императивната разпоредба на чл. 189з ЗДвП (в сила от 23.12.2021 г.) разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не може да бъде приложена. Още повече, че в случая не се твърдят и не се доказват никакви смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушенията.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 183 ал. 1 т. 1 ЗДвП водач, който не носи свидетелство за управление и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство се наказва с налагане на глоба 10, 00 лева. Предвид горното наказващият орган правилно е определил и приложил санкционната разпоредба, като в съответствие с разпоредбата на чл. 18 ЗАНН и доколкото жалбоподателят е извършил две административни нарушения, законосъобразно наказващият орган е наложил административно наказание за всяко едно от тях. Предвидената в разпоредбата на чл. 183 ал. 1 т. 1 ЗДвП глоба е в абсолютно определен размер, който по аргумент от

разпоредбата на чл. 27 ал. 5 ЗАНН не може да бъде намаляван.

Предвид изложеното съдът намери, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено досежно нарушенията по пункт втори и трети от наказателното постановление, а именно по отношение на нарушенията по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП и по чл. 100 ал. 1 т. 2 ЗДвП.

Само за пълнота и с оглед изричните възражения на жалбоподателя съдът ще посочи, че отнемането на контролни точки не представлява административно наказание сред предвидените в чл. 13 ЗАНН, а е последица от влизане в сила на наказателното постановление - чл. 3 ал. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Предвид горното несъответствието между броя на посочените контролни точки, които се отнемат на въззивника, и броя на оставащите му контролни точки, не представлява съществено нарушение на процесуалните правила и не е основание за отмяна на наказателното постановление.

Страните не правят искане за присъждане на разноски и не доказват извършването на такива.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-000096/27.01.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП, СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на М. И. И., ЕГН *****, на основание чл. 174 ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 ЗДвП, извършено в условията на повторност, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1500, 00 /хиляда и петстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 /осемнадесет/ месеца.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-000096/27.01.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП, СДВР, **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____